

זוהר היומי

זוהר שמות – דף קכ"ה ע"ב

פרשת משפטים

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קכ"ה ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

מתקרבין בהדיה, וגרים לאתערא דינין בעלמא, דינין דלא קדישין.

תרגום לעברית

בא וראה, בשעה שישאל לא הכשרו מעשיהם, מה כתוב? (ישעיה ג) עמי נגשיו מעולל ונשים משלו בו. דוקא משלו בו, וחרו בארנו הדברים בסוד ספרו של שלמה המלך, וכך מצאנו בו. ועוד מצאנו, שכל מי שאוכל מאכל זה שהתחבר באחד, (או) בשעה אחת או בסעודה אחת, ארבעים יום נראה גדי מקלס בקלפתו אל אותם שלמעלה, וסיעה טמאה מתקרבים עמו, וגורם לעורר דינים בעולם, דינים שאינם קדושים.

טקסט הזוהר

ואי אוליד בר באינון יומין, אוזפין ליה נשמתא, מסטרא אחרא, דלא אצטריכא. וכתוב (ויקרא יא) והתקדשתם והייתם קדושים וגו'. אתי לאסתאבא, מסאבין ליה ודאי. דכתיב, (ויקרא יא) ונטמתם בם, חסר א', מסאבותא אטימא מכלא, דלית רשו לאתדכאה הכי, כשאר זיני דמסאבותא דמתדכין. ותו, דמסתפי מחיון בישן, דהא בעינייהו גדיא אשתכח, ויכיל לאתזקא, דהא צלמא דבר נש אתעבר מניה.

וְאִם מוֹלִיד בֵּן בְּאוֹתָם יָמִים, מִלּוּיִם לוֹ נִשְׁמָה מֵהַצַּד הָאֲחֵר, שְׁלֹא צָרִיךְ אוֹתוֹ. וְכָתוּב (ויקרא יא) וְהִתְקַדְּשְׁתֶּם וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים וְגו'. בָּא לְהַטְמִיא - מְטַמְּאִים אוֹתוֹ וְדַאי, שְׁפָתוֹב (שם) וְנִטְמָתָם בָּם. חֶסֶר א'. טְמֵאָה אֲטוּמָה יוֹתֵר מִכָּל, שְׁאִין רְשׁוֹת לְהִטְהֵר כֶּךָ כִּמוֹ שְׁאֵר מִיְּנֵי הַטְּמֵאוֹת שֶׁנִּטְהָרוּ. וְעוֹד, שְׁפוּחַד מַחֲיוֹת רְעוּת, שְׁהָרִי בְּעֵינֵיהֶם נִמְצָא גְדִי וְיָכוֹל לְהִנָּק, שְׁהָרִי צֶלֶם אָדָם הָעֶבֶר מִמֶּנּוּ.

טקסט הזהור

רַבִּי יִיסָא, שְׂרִי לְמִיכָל לְתַרְנַגּוּלָא בְּגִבְיָנָה אוּ בְּחֻלְבָא. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן אָסִיר לָךְ דִּלָּא יְהִיב אִינִישׁ פִּתְחָא לְזִינִין בִּישׁוּן. לָךְ לָךְ אֲמַרִין נְזִירָא, סָחור סָחור לְכַרְמָא לָא תִקְרַב. וְדַאי אָסִיר לָךְ הוּא, דְּחוּמְרָא אֵית בֵּיהּ, כְּבַעֲרָא לְשַׁחֲיטָה. וּמֵאֵן דְּשְׂרִי הָאִי, מַה כְּתִיב (עמוס ב) וַתִּשְׁקוּ אֶת הַנְּזִירִים יַיִן, מֵאֵן דְּשְׂרִי הָאִי, כְּמֵאֵן דְּשְׂרִי הָאִי. וְכָתִיב (דברים יד) לֹא תֹאכַל כָּל תוֹעֵבָה, כָּל, לֹא כֹלֵלָא כָּלָא.

תרגום לעברית

רַבִּי יִיסָא הִתִּיר לְאָכַל תַּרְנַגּוּל בְּגִבְיָנָה אוּ בְּחֻלְבָא. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אָסוּר לָךְ, שְׁלֹא יִתֵּן אִישׁ פֶּתַח לְמִינִים הָרָעִים. לָךְ לָךְ אוֹמְרִים לְנְזִיר, סָבִיב סָבִיב לְכָרֶם לָא תִקְרַב. וְדַאי אָסוּר לָךְ הוּא, שְׁחֻמְרָה יֵשׁ בּוֹ כְּבַהֲמָה לְשַׁחֲיטָה, וּמִי שְׁמַתִּיר אֶת זֶה מַה כָּתוּב? (עמוס ב) וַתִּשְׁקוּ אֶת הַנְּזִירִים יַיִן. מִי שְׁמַתִּיר אֶת זֶה, כְּמִי שְׁמַתִּיר אֶת זֶה. וְכָתוּב (דברים יד) לֹא תֹאכַל כָּל תוֹעֵבָה. כָּל - לְהַכְלִיל הַכָּל.

טקסט הזהור

תַּאֲנָא, בְּמָה זָכוּ דְנִיָּאל חֲנִנְיָה מִישָׂאֵל וְעִזְרָיָה, דְּאִשְׁתַּזִּיבוּ מֵאִינוֹן נְסִיוֹנִי, אֲלָא בְּגִין דִּלָּא אִסְתַּאֲבוּ בְּמִיכְלִיהוֹן. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, כְּתִיב (דניאל א) וַיִּשָּׂם דְּנִיָּאל עַל לְבֹא אֲשֶׁר לֹא יִתְגָּאֵל בְּפֶתַח בַּג הַמֶּלֶךְ וְגו'. וְתַאֲנָא בְּסִתִּימָא דְּמִתְנִיתִין, מִיכְלָא דְּהָהוּא רָשָׁע, בְּשָׂרָא בְּחֻלְבָא הָוָה וּגְבִינָה עִם בְּשָׂרָא, בַּר מִיכְלָן אַחֲרָנִין, וְדַא סָלִיק לֵיהּ בְּפִתְוּרִיָּה, בְּכָל יוֹמָא.

שְׁנִינוּ, בְּמָה זָכוּ דְנִיָּאל, חֲנַנְיָה, מִישָׁאֵל וְעֲזַרְיָה שֶׁנִּצְּלוּ מֵאוֹתָם נִסְיוֹנוֹת? אֵלֶּא מִשּׁוּם שֶׁלֹּא נִטְמְאוּ בְּמֵאכְלֵיהֶם. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, כְּתוּב (דְּנִיָּאל א) וַיֵּשֶׁם דְּנִיָּאל עַל לְבוֹ אֲשֶׁר לֹא יִתְגָּאֵל בְּפֶת בַּג הַמֶּלֶךְ וְגו'. וְשְׁנִינוּ בְּסֵתֶר הַמִּשְׁנָה, מֵאֲכַל אוֹתוֹ הִרְשָׁע, בְּשֶׁר בְּחֶלֶב הָיָה וּגְבִינָה עִם בְּשֶׁר, פָּרִט לְמֵאכְלִים אֲחֵרִים, וְזֶה עָלָה לוֹ עַל שֶׁלְּחָנוֹ בְּכָל יוֹם.

טקסט הזוהר

וְדְנִיָּאל דָּאֶסְתָּמֵר מֵהָאִי, כַּד רָמּוּ יִתְיָה לְגוּבָא דְאַרְיִיוּתָא, אֲשֶׁתְּלִים בְּצוֹלָמָא דְמֵאֲרִיָּה, וְלֹא שְׁנִי (בְּרֵאשִׁית קצ"א ע"א) צוֹלָמִיָּה לְצוֹלָמָא אַחֲרָא, וְעַל דָּא דִּחְלוּ אַרְיִיוּתָא מִנִּיָּה, וְלֹא חִבְלוּהוּ. וְהָהוּא רִשָּׁע, בְּשַׁעֲתָא דְמִלְכוּתָא אֲתַעֲדִי מִנִּיָּה, (דְּנִיָּאל ד) וְעִם חַיּוֹת בְּרָא הָוָה מְדוּרֵיָּה, אַעֲדִי צוֹלָמָא דְאַנְפּוּי מִנִּיָּה, וּמֵהָהוּא יוֹמָא, לֹא אֲתַחֲזִי צוֹלָמִיָּה, צוֹלָמָא דִּבְר נֶשׁ. וְכָל בְּעִירָא דְאַתִּי, אֲתַחֲזִי לִיָּה, צוֹלָמָא דְזִינִיָּה, וְנוֹקְבִיָּה, וְהוּוּ אֲתַיִין עָלֶיָּה כְּלָהוּ, וּבְכַמָּה זְמַנִּין הָווּ אֲכָלִין לִיָּה חַיּוֹת בְּרָא, בַּר דְּאַתְגָּזֵר הָאִי עוֹנֶשָׁא עָלֶיָּה, בְּגִין דְּכַתִּיב, (חֲבִקוּק א) וְהוּא בְּמִלְכִּים יִתְקַלָּס, בְּגִין כֹּה, כֹּלָא יִתְקַלָּסוּ בֵּיָּה, כָּל הָהוּא זְמַנָּא.

תרגום לעברית

וְדְנִיָּאל שֶׁנִּשְׁמֵר מִזֶּה, כְּשֶׁזָּרְקוּהוּ לְגַב הָאֲרִיּוֹת, הִשְׁתַּלֵּם בְּצֶלֶם רַבּוֹנוֹ, וְלֹא שָׁנָה צִלְמוֹ לְצֶלֶם אֲחֵר, וְלִכְּנֹן פְּחָדוֹ מִמֶּנּוּ הָאֲרִיּוֹת וְלֹא חִבְלוּ בּוֹ. וְאוֹתוֹ רִשָּׁע, בְּשַׁעֲה שֶׁהֶעֱבִירָה מִמֶּנּוּ מִלְכוּתוֹ וּמְדוּרוֹ הָיָה עִם חַיּוֹת הַשָּׂדֶה, הֶעֱבִיר מִמֶּנּוּ צֶלֶם פָּנָיו, וּמֵאוֹתוֹ יוֹם לֹא נִרְאָה צִלְמוֹ צֶלֶם שֶׁל אָדָם, וְכָל בְּהֵמָה שֶׁבָּאָה, נִרְאָה לָהּ בְּצֶלֶם שֶׁל מִינָהּ וּנִקְבְּתָהּ, וְכֵלֶם הָיוּ בָּאִים עָלָיו, וּבְכַמָּה פְּעָמִים הָיוּ אוֹכְלוֹת אוֹתוֹ חַיּוֹת הַשָּׂדֶה זוֹלָת נִגְזֹר עָלָיו הָעֶנֶשׁ הַזֶּה, מִשּׁוּם שֶׁכְּתוּב (חֲבִקוּק א) וְהוּא בְּמִלְכִּים יִתְקַלָּס, מִשּׁוּם כֹּה כֵּלֶם הִתְקַלָּסוּ בּוֹ כָּל אוֹתוֹ זְמַן.

תא חזי, מה כתיב, (דניאל א) ולמקצת ימים עשרה נראה מראיהן טוב מכל הילדים האוכלים את פת בג המלך. נראה מראיהן טוב, דצולמא דמאריהון לא אעדיאו מנהון, ומאחרני אעדיאו. מאן גרים האי. בגין דלא אתגעלו בגיעולי מיכליהון. זכאה חולקיהון דישראל, דכתיב בהו, ואנשי קדש תהיון לי. (שמות כד) ואל משה אמר עלה אל יי וגו'. ואל משה אמר, (קל"א ע"א) מאן אמר. דא שכנינתא. עלה אל יי, כמה דכתיב, (שמות יט) ומשה עלה אל האלהים וגו'. (ס"א ויקרא אליו יי) אמאי כל דא, לקיימא עמהון קיים, בגין דהא אתפרעו, מה דלא נפקו הכי ממצרים, דאתגזרו, ולא אתפרעו, (מ' ע"א) והכא הא אתפרעו, ועאלו בברית קיימא, דכתיב, (שמות טו) שם שם לו חק ומשפט. דייקא ושם נסהו, בהאי את קדישא, דאתגלייא בהו, והכא אתקיים בהו, על ידא דמשה גזירה דקיימא, דכתיב, ויקח משה את הדם ויזרק על העם וגו'.

תרגום לעברית

בא וראה מה כתוב, ומקצת ימים עשרה נראה מראיהם טוב (וגו') מן כל הילדים האוכלים את פת בג המלך. נראה מראיהם טוב - שצולם רבונם לא זו מהם, ומאחרים זו. מי גרם את זה? משום שלא נגעלו בגיעולי מאכליהם. אשרי חלקם של ישראל שכתוב בהם, ואנשי קדש תהיון לי. ואל משה אמר עלה אל ה' וגו'. ואל משה אמר - מי אמר? זו שכנינה. עלה את ה', ככתוב (שמות יט) ומשה עלה אל האלהים וגו'. (ויק, רא א, ליו ה') למה כל זה? לקיים עמם ברית, כי הרי נפרעו, מה שלא יצאו כה ממצרים, שנמולו ולא נפרעו, וכאן הרי נפרעו ונכנסו בברית הקדש, שכתוב שם שם לו חק ומשפט. ושם נסהו - באות הקדש הזו שנגלתה בהם, וכאן התקיימה בהם על ידי משה מילת הברית, שכתוב ויקח משה את הדם ויזרק על העם וגו'.

אמר רבי יצחק מאי דכתיב, ויחצי הדם זרק על המזבח, במזבח לא כתיב, אלא על המזבח דייקא. והשתחויתם מרחק, מהו מרחק. כמה דאת אמר (ירמיה לא) מרחוק יי' נראה לי. וכתיב, (שמות ב) ותתצב אחתו מרחק. תאני רבי אבא, דקיימא סיהרא בפגימותא, וביה שעטא, זכו ישראל יתיר בחולקא קדישא, וגזרו קיימא קדישא בקודשא בריה הוא.

תרגום לעברית

אמר רבי יצחק, מה שכתוב ויחצי הדם זרק על המזבח, במזבח לא כתוב, אלא דוקא על המזבח. והשתחויתם מרחק, מהו מרחק? כמו שנאמר (ירמיה לא) מרחוק ה' נראה לי. וכתוב (שמות ב) ותתצב אחתו מרחק. שנה רבי אבא, שעמדה הלכנה בפגימתה, ובה בשעה זכו ישראל יותר בחלק קדוש, וגזרו ברית קדש עם הקדוש ברוך הוא.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קכ"ו ע"א) ◆

טקסט הזוהר

ואל משה אמר עליה אל יי'. מאי טעמא. אמרה ליה שכניתא, אסתליק לעילא, דהא אנא וישראל, נשתתף כחדא בשלימותא על ידה, מה דלא הוה עד הכא. מה כתיב ויקח משה חצי הדם וגו', פלג ליה לתריין. חצי הדם זרק על העם, ויחצי הדם זרק

תרגום לעברית

ואל משה אמר עליה אל ה'. מה הטעם? אמרה לו שכניתה, עליה למעלה, שהרי אני וישראל נשתתף כאחד בשלימות על ידה, מה שלא היה עד כאן. מה כתוב? ויקח משה חצי הדם וגו'. חלקו לשנים, חצי הדם זרק על העם, ויחצי הדם זרק על המזבח, כמו שבארנו. וכתוב, והנה דם הברית אשר כרת ה' עמכם. וישם באגנת, כתוב באגנת, חסר וא"ו, כמו שכתוב (שיר השירים ז) שררה אגן הסהר אל יחסר המזג. ונגש משה לבדו אל ה'. אשרי חלקו של משה שהוא לבדו זכה למה שלא זכה אדם אחר. ישראל

זָכוּ עֲכָשׂוּ מֶה שֶׁלֹּא זָכוּ עַד לְאוֹתָהּ שְׁעָה, וְאוֹתָהּ שְׁעָה הִתְקַיְּמוּ בְּקִיּוֹם עֲלִיוֹן קָדוֹשׁ,
וּבְאוֹתָהּ שְׁעָה הִתְבַּשְּׂרוּ לִהְיוֹת הַמְּקַדָּשׁ בִּיְנֵיהֶם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שְׁמוֹת כה) וַעֲשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ
וְשִׁכְנֹתִי בְּתוֹכָם. וַיֵּרְאוּ אֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַתַּחַת רַגְלָיו כְּמַעֲשֵׂה לְבַנֵּת הַסֹּפֵר וְגו'. רַבִּי
יְהוּדָה פָּתַח, (שִׁיר הַשִּׁירִים ז) זֹאת קוֹמְתָה דְּמִתָּה לְתֹמַר וְגו'. כִּמְהָ חֲבִיבָה כְּנִסְתָּ יִשְׂרָאֵל
לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁלֹּא נִפְרָדָת מִמֶּנּוּ כִּתְמַר הִזָּה שֶׁלֹּא נִפְרָד הַזָּכָר מִהַנְּקֵבָה
לְעוֹלָמִים, וְלֹא עוֹלָה זֶה בְּלִי זֶה. כֹּךְ כְּנִסְתָּ יִשְׂרָאֵל לֹא נִפְרָדָת מִהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.